



סמל לוי זהר

3797377

בן רבקה ושלוס

נולד ב- כ"ד סיוון תשכ"ד 12.6.1966

התגייס לצה"ל ב- 8.7.1984

שרת במפח"ט 1

נפל ב- ג' אייר תשמ"ו 11.5.1986

בעת מילוי תפקידו.





לוי זהר,

בן רבקה ושלום. נולד ביום כ"ד בסיוון תשכ"ד (12.6.1966) בראשון לציון, בן חמישי למשפחת לוי, שבה שבעה בנים. את לימודיו החל בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי "ישראל" בשיכון גורדון בראשון לציון. כבר אז בלטה נכחותו החברתית, בניגוד גמור לגובהו ומבנה גופו הצעם. במשך שנים אלו הטביע זהר את חותמו במשפחתו, בחוג חבריו, בשכונתו ובעירו. הוא היווה מרכז חברתי בכל הקשור לעשה בכיתתו ובבית-הספר. זהר, המשיך את לימודיו בבית-הספר החקלאי מקווה ישראל, שם מצא לעצמו כר נרחב לביטוי כישרונו המיוחדים. הוא נדעך כאיש שיש מעניין והתאם עצמו לכל אדם שאיתו ניהל דיון או שיחה, בלא קשר לגיל או להשכלה. יכולתו המדהימה ליצור קשר עם מבוגרים ממנו היה 'הסמל המסחרי' שלו. כל מי שבא במגע איתו, בכללם חברים, מחנכים, והורי חברים, היו מוקסמים מהנענוחות ששידר ומכנותו. מלא שמחת חיים היה, אוהב טבע, הרבה לרכוב על סוסים בין הפרדסים המקיפים את השכונה. כבן למשפחה תימנית מסורתית, אהב לשיר ולסלסל בקולו.

בשנת 1980 נערך במקווה ישראל ערב כשרונות צעירים וזהר זכה בו במקום ראשון בשירה, אותה ביצע בצורה מושלמת. זהר אהב לרקוד ולהלהיב את צופיו. בעיקר הצטיין ביכולתו המיוחדת לגרוף פרצי צחוק בבצעו חיקויים. במיוחד זכורים אירועים משפחתיים, כגון חגים, שבהם נתן היה לראות את זהר במרכז וכל המשפחה המורחבת סביבו, גועה בצחוק. טרם גיוסו לצה"ל, עבר ללמוד בבית-הספר מישל"ב במגמת מכונאות רכב. שם סיים את לימודיו.

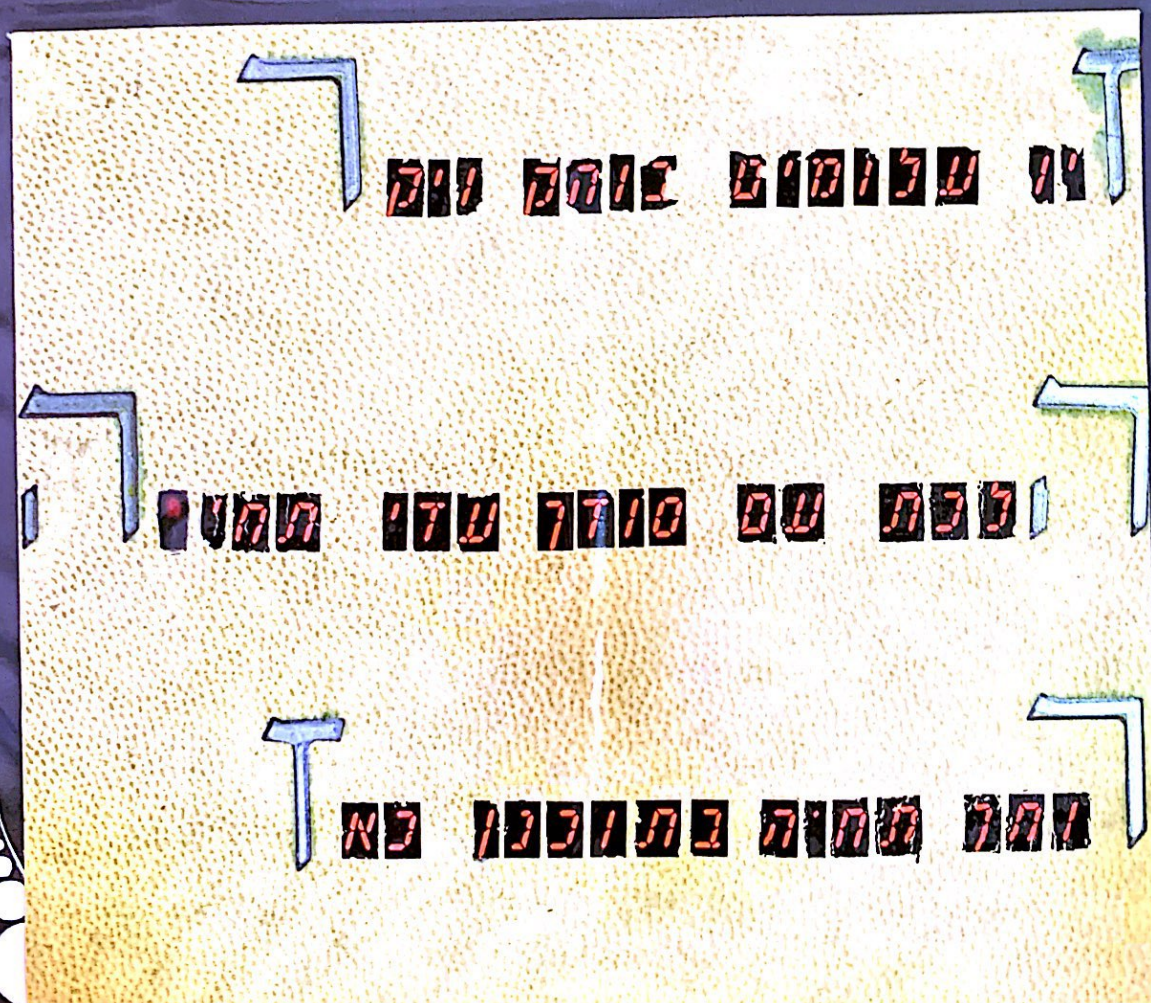
בתחילת יולי 1984 גויס זהר לצה"ל. הוא עבר טירונות כלל-צה"לית והופנה להשתלמות בנהיגה. לאחר-מכן הוצב בחטיבת גולני למחלקת הרכב והחל את שירותו כנהג משאית בחטיבה. אט-אט למדו להכירו כל חיילי החטיבה, מהסמח"ט ועד אחרון החיילים. כהרגלו בקודש תפס זהר את מקומו כדמות חברתית מרכזית. הוא זכה בהערכה רבה, הן מצד חבריו והן מצד מפקדיו, ועד מהרה מונה להיות סמל מחלקת הרכב.

ביום ג' באייר תשמ"ז (11.5.1986) נפל בעת מילוי תפקידו. זהר חזר לבסיסו לאחר חופשת שבת בביתו. החטיבה היתה מוצבת באימון ברמת הגולן. משאית עמוסה לעייפה היתה אמורה להוביל מנות קרב ממסעדה לצומת וסט. לאחר נסיעה קצרה, בעיקולים קשים, איבד זהר את השליטה ברכב והמשאית התהפכה. זהר הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בראשון לציון. הוא השאיר אחריו הורים ושישה אחים - רפאל, יובל, אביאל, אהוד, איתמר ודקל. קהל רב, משפחה, חברים, לנשק, ומכרים רבים אחרים ליוו את זהר בדרכו האחרונה וביכו מרה את גדיעת אילן חייו בטרם עת.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "זהר תפקד כנהג בחטיבה. את תפקידו ביצע בצורה טובה ואחראית. במהלך שירותו שאף להיות לוחם, ובהיותו חייל בחטיבת גולני ראה המשכיות וגאווה. בחור שמח, ונעים הליכות היה. חיילי היחידה ומפקדיה משתתפים באבלכם".



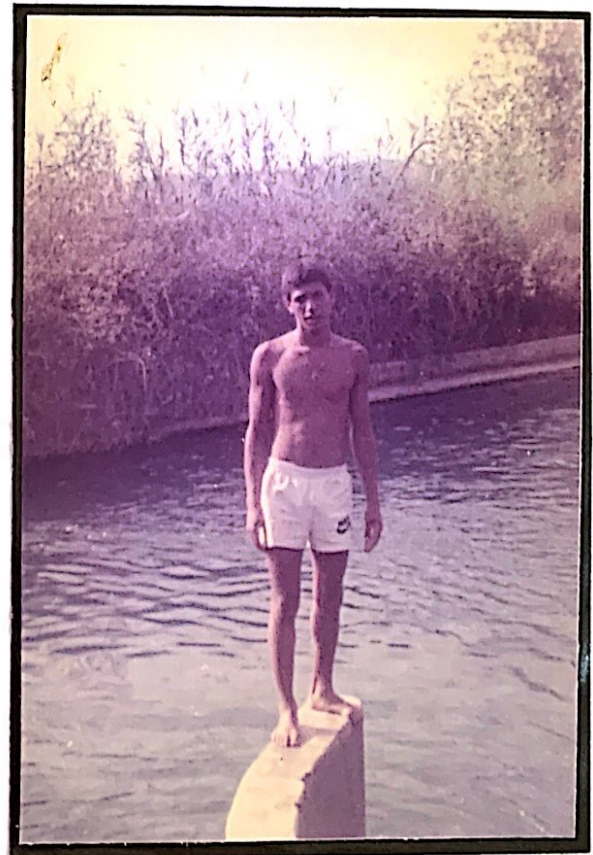
זהר בעת
שירותו הצבאי



זהר והמשאית שאותה אהב,
ובה גם מצא את מותו



זהר אהב את החיים,
לבדו ועם חבריו



בחדרו של זהר





בילדותו





ת.נ.צ.ב.ה.
זהר לוי
1966-1986

כותבים לזכרו

21.8.1986

זהר!!!

כשרפי, אחיו של זהר, נגש אלי ובקש ממני לכתוב משהו לזכרו נתקלתי
בבעיה רצינית.

בתור אחד שגדל איתו בשכונה החבר טוב שלו מן הבית ושירות משותף
באותה חטיבה היה לי קשה לכתוב ולא מפני שאין לי מה לכתוב יש הרבה
מה לספר עליו, אולם עדיין קשה לי לחשוב עליו במונחים של ז"ל ועבר
וגם מפני שכל מה שיאמר עליו רק יגרע ממה שהוא באמת.

לאחר הרבה מחשבות והיסוסים החלטתי להציג את הצד החזק באופיו של
זהר, וזה האהבה לאנשים בכלל ולחברים בפרט, זהר למען חבריו היה
מוכן לתת את הנשמה ולו גם בסכון עצמי שלו. ובתור אחד ששירת עם
זהר באותה חטיבה יש לי סיפורים למכביר ואחד מהם אני אספר עתה:

המקרה התרחש בתקוע, זהר שירת במפח"ט ואני שירתתי בגדוד 12 ובאותה
תקופה שירתנו אחד ליד השני, אני לא יצאתי שלושה שבועות הביתה והיתי
כמו שאומרים בחטיבה מאוד לחוץ. אחרי שלושה שבועות זה היה יום חמישי
קבלתי אשור ליציאה בשעה 12.00 רק בתנאי שיהיה לי איך להגיע לירושלים.

החלטתי שאני נגש לזהר, כוון שלא היו שום טרמפים מן הבסיס, הערתי אותו
משנתו ואמרתי לו, שלא מעניין אותי כלום, והוא חייב לקחת אותי לירושלים
עכשיו. זהר בלי להסס קם מהמיטה הניע את המשאית היחידה שהיתה באותו רגע
באגף הרכב ולקח אותי לירושלים. ואת זה כמובן, הוא עשה בלי אישור ומתוך
ידיעה שאם יתפס יושלך לכלא.

סיפורים כאלה יש לספר עליו למכביר, ולא רק לי. כל מי שמכיר אותו חבב
אותו ואהב אותו ולו רק בשביל החיוך שהיה לו.

יהי זכרו ברוך!!!

עופר עקרוני

זהר אחי ז"ל

לא אשא
לא אשא
את הבכי המיליל
של אחי שנקטף
ונזרק אל השביל
ושרשו עודו לח
ואיתן להוליד
ועלים לשגשג
ופרחים להוריד
אדמתו
אדמתו
הנה כאן היא בוכה
הנה כאן
הנה כאן
הם פצעי העפר
שממנו לקחת
אחי לנכר

וגדול מאוד - מאוד הכאב
היה איש וראו ; איננו עוד
ושירת חייו באמצע נפסקה
עוד שיר מזמור אחד היה לו
והנה אבד המזמור לעד,
אבד לעד !

כזהאח
אציאל



גל-עד לזכרו של זהר לוי ז"ל



זהר עני !!

אנא אחינך כי בנ כה אה
זה בוצה גלגל כ כו האמה
מפני לאם אנא נלם מוי
זה שוים זי כו מיי

זהי מיתחם ונלל ברהבות
ובק. מאור קלה זי לחיות
בוצה אנ בביט שוים
מי יתן והיה כה שוים

כלטאו מוכר עקר דא
זה תאנח אנ באר בוכה מכא
מי יתן ובנ אלי יתלי
זה כה כאבי וספד יתלי

כתבה

רבקה זוי

(אילו של המנוח)



הינאים באור בלאתי ברו לא כאן
ואני יונאים לא נאח אתך יונאים
הנאי קוץ התעורה כה וכה
הנאים מיתפצים וחונקים
ואותך ברו האבום וביקר
אני מבכים

האם שמך בן האלה שבסיומ השלבי הנך בן 20
מדון נקחת בדא דומים
האם משהו בל דהבטיח לבתים יתברו דיתקנם
האם יש תקוה

זמי? זמי?
האם אפשר להחזיר את האלה הנאי
לקח ליקלה עזי דחייך לוב בשימחה
האם נאמר על בון מלעום בטעם הוא
מדון אתך בלוי הבן, האם, החבר ביקר.
האם אפשר למנוע מאם יקרה
דהמתין נאשלות זמנה

התפלא ליתור לוב יק אוד פלם
זבול במדיו הצחוקים
מיתכן בקת לברו ופנו מתיכים
נכלם דבית האזא בחממות דקחאל
הנאי הבן בשלום
היסרה דבאכר מלה אם בראותי אותי

כרר כואב מאוד ונצלב בעצדיך
הם נעלה אכן והצמחה בעין יתלה
אזורים השומע והרואה הכל
בהקלה שחור עזו לא יהיה דבר
אנא דאע לא יתסר לו מאומה

כתבה

שנא לו (חסל)



"יהי זכרך ברוך" זהר!!!

יושב אני בסלון
ומנסה להעלות זיכרון
לא סתם זיכרון שנרדם
אלא זיכרון שיוליכני לעולם.

נפש ענוגה, נשמה טהורה
וחיוך כובש עולם שעליך אחי
תמיד היתה חרוטה.

זהר, אקרא בדממה
ומעיני נושרת דמעה
כה כבדה הדמעה היורדת
ואת ליבי השבור שורפת.

זהר אחי, אזכור ואשמור
אזכור את היום בו הכרנו
הלא את היום הזה הכי אהבנו.

זהר אחי בליל דמדומים
שנשבענו יחדיו כמו זוג אוהבים
שדרכינו תמשכנה עד גיל הזקונים.

אזכור אחי את אותם הטיוולים
שטילנו במרחבים, ואת
אותו השק שינה
שהתחלקנו בו יחדיו.

תמיד היינו יחדיו
גם בטוב וגם ברע, עם אותם חלומות קסומים
ממש מן הסרטים.

והיום אני יושב בסלון לבדי מעלה זכרון
על אותו חבר, אח קרוב שהלך בלי לומר לי שלום
כעת חולם לבדי חלום קטן שיבוא יום בהיר ונשוב יחדיו
לחלום חלומות ביחד.

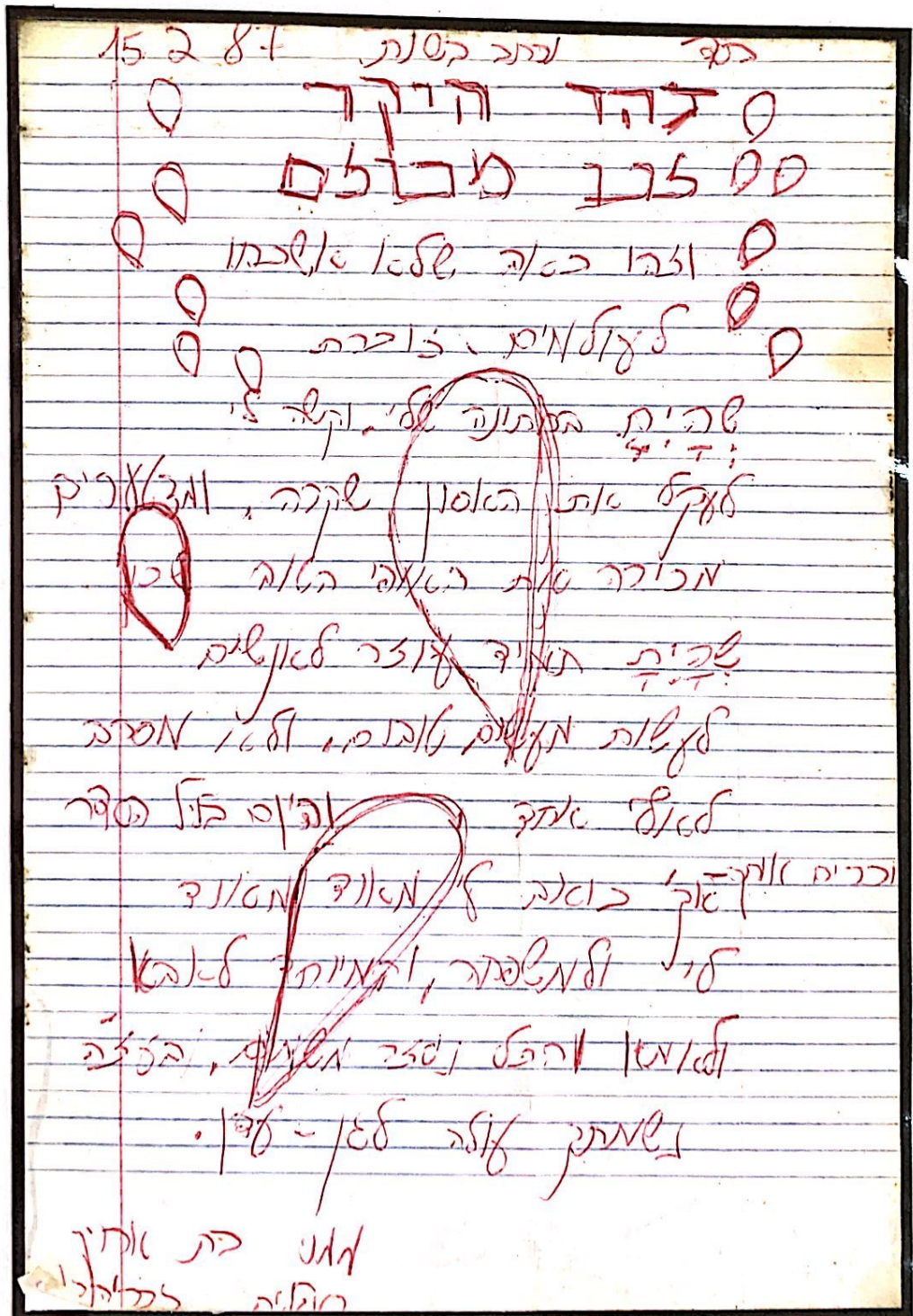
ממני בני דהרי

("זהר" ת.נ.צ.ב.ה.).



ז'הר זל
 רחוק מהעין
 קרוב אל הלב
 אתה תמיד במחשבותינו
 ודמיונתנו מלווה אותנו
 אתה אור עינינו
 ותנשאת תמיד
 קרוב אלינו.
 חמלני
 שוהדי





לא תמיד

כואב כשבוכים

לא תמיד

שמחים כשצוחקים

יש גם דמעות

של שמחה

וצחוק של כאב

ויש גם דברים שתמיד

נשמרים

עמוק

בלב.

חקית

זהר וזכרונות

כמו בועות סבון הם צצים
וכמו בועות סבון הם מתפוצצים
העולם והיתה צינור כשהוא עשויים עץ
כי הכבדן כמו ברוך צל ונעלה
בכוחות עצמים סמלים ודברים וימים
אך כבועות סבון בחיוב חולפים ונעים
עצבים צללים, חלומות, קולות, שירה
אתה שר ואילו אני שורט הפלטה
ומסכים בלתי מראים פנים
עאן כה נעלה ?! קשה לי שהאמן...
מנצחים היינו ושרים עץ עם השמים
והיום עם פורט אני אקורב אחד או שניים
ובכוחות כמו בועות סבון
חולפים חול העצים...



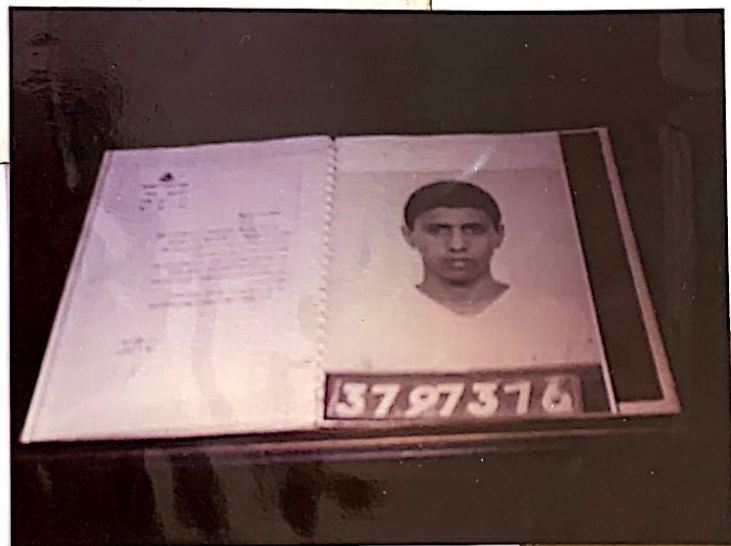
מאחז איתמר

זהר !

למאן את זהר עמילים זהו דער עלותי אפעריר
אולם ננסה לנסח זאת בן
זהר היה עתור שהפחד היה למנוע והלאה
והאומץ נדוע עקידו, עתור עליז כלל חיים
שהיטע הנאה כלל הסועעים אותו
אדע לעזור לזכות, ואף חסד מעצמו על מנת
לעזור.

זהר למדות היותו עתור בעע, עישן ורגיש
תמיד התעלץ בין העוד באוועים משיפחתיים ו
היה דעפי התייה ומשיך תעומת לע ברועה
עצל היותו דינמי ונימרץ, וקדו מעולה
ועל יבולת חינוך במעט מושילמת של אנשים
תחזיקו העיקריים של זהר היו: עדיקה
דהירה על כוסים, להשושים על סקטים
ובמוען ריגורדים, ומוזיקה,
זהר שהיה בעיר כמני עתמי שנים
אך תמיד הרקשתי שאני יכול ללמוד
כמני הרעה, אדעתי לשיעור ולעיווח אותו
עצל ההגיון העדיא שהיה לו
עד כאן תאוו של זהר עמילים אם כי
אין מדיעות עצלמות את דמותו של זהר
אך מי שהיברו די עמילים אלו, שיאמרו
לו ואדי הכל.

כמע
יועל לוי
(אחיו)



זכרונות

בדמעה:

אוי לכן ציוס פריחת:
כי הלכות ואינך
לנני דמעה
דמעה קדושות ועדות
היית כפוח
ולכן המקום כן: רצה
לילות וימים לא אישן
כי לא תלוצק רק נעראת
המעשיח

מיקרה

זכריה
בת

ב

עֵינַי אֶתְּלֹחַ

זא' אר' ביה נאירמק

כי הארת ואינך

ענין דמוצת

דמוצת ג' דואת ו' דואת

הית בקוח

ואן האקמ ק' ח' ח' ח'

ז' לית לא אילן

כי תשוב

יק דמט

ב' ל' ח'

אילן ד' ל' ח'

I Love
א' ח' ח' ח'



צבא הגנה לישראל

דואר צבאי 02808

י"ב אייר תשמ"ו

21 מאי 86



משפחת לוי חיקרה

סמל לוי זוהר ז"ל נספה בתאונת דרכים קטלנית בהתהפך

הרכב בו נהג, על הציר בין מסעדה לקלע לפני צומת סכך.

זוהר מצא את מותו ביום שני ג אייר תשמ"ו; 11 מאי 1986,

במהלך אימון הקיץ של החטיבה ברמת האולן.

זוהר תפקד פנהג בחטיבה; את תפקידו ביצע בצורה טובה מאד,

והיה מיועד להיות סמל מחלקת הרכב במפקדת החטיבה.

במהלך שירותו שאף להיות לוחם, ובשירותו בחטיבת גולני ראה

המשכיות וגאווה.

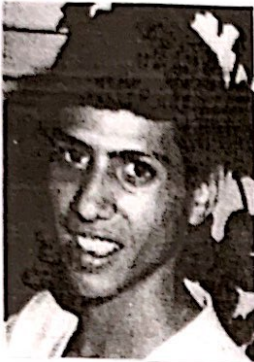
זוהר אהב לעזור לחבריו בחור שמח ונעים הליכות.

חיילי היחידה ומפקדיה משתתפים עמכם באבלכם הכבד.

גבי אורי אלימ

מפקד היחידה

שיר קטן לזהר



זה אונזר לך הוי' זהר
היית מלאך יפה תואר
אך תדע כשאותך קברו
את ליבני מחוש שגור.

כל תמונה שלך אנחנו
כל כך יקרה ומחוש הגדלנו
ומה שניתר לך חזק לזכרת
קעלתי מאחז, שלך השרשות
ביום שישי מלאה דמעות
הולכת אחא לבית-הקברות
אך זה שאובל לעשות גנתיים
להתפלל שירחמו עליך בשמיים וי.

אחז אהוד.